

Eduard van der Vorst

Eduard Hendrik Antonius Maria van der Vorst werd geboren op 30 juni 1916 te Amsterdam. Hij was de zoon van Eduard Hendrik van der Vorst (1885) en Johanna Maria Jacomina Antonia Disch (1879 -1934). Ze trouwden in 1906 en kregen zes kinderen. In 1918 woonden ze in Bussum. Daarna verhuisden ze naar Hilversum waar zijn moeder in 1934 overleed. De familie was katholiek.

Begin 1911 werd in Hilversum groep 1 opgericht als afdeling van de NPO. In 1931 kreeg de groep de naam 'Gooische Treckers'. Eduard jr. was vaandrig (verkennerleider) bij deze groep. Hij stopte daar in mei 1935.

In 1935 werd hij als dienstplichtige ingelijfd bij het 21^e regiment infanterie om Hilversum. Na zijn dienstplicht tekende hij voor vijf jaar bij met *eene verbintenis voor den Overzeesche militaire dienst zowel in als buiten Europa*. Hij vertrok in oktober 1937 met de ms Christiaan Huygens om dienst te nemen bij het KNIL. De katholieke van der Vorst werd soldaat bij het 2^e Bataljon 2^e cie in Magelang.

Ook in Nederland-Indië werd Eduard waarschijnlijk weer actief bij Scouting. In Bandung was hij vaandrig. Door Lou de Jong wordt hij hopman genoemd.

Na de capitulatie op Japan, wordt Kapitein Reinder Gebbinus (Bies) de Lange, officier bij de generale staf, actief in het verzet. Hij gaf leiding aan één van de belangrijkste verzetsgroepen in Bandung; het Java-Legioen. Groepen van Molukse ex-militairen sloten zich bij hem aan. Scouts en scholieren werden ingezet voor verbindingsdiensten. Onder hen waren onder andere scouts van de katholieke St. Tarcisiusgroep (Gerard Schouten, Herfi Bouman en Dick van Logchem) en St. Petrusgroep (Joop en Kees van Erp, Jan Terluin, Ben van Vianen en Wim Kagie) en van de neutrale St. Jorisgroep (Piet en Sjaak van den Brink, Han Mets). Andere scouts waren Henk de Lange, Henk Greeven en Max Schilling.

De groep scouts stond onder leiding van 'luitenant' W. van der Vorst. Gerard Schouten beschrijft later hoe hij zich bij deze groep aansloot; *In 1942 kreeg ik als oudste verkenner een verzoek om me bij de voor mij onbekende vaandrig Van der Vorst te melden. Deze woonde bij de Familie van den Brink. De KNIL had de strijd niet vol kunnen houden. De vaandrig vroeg of ik wilde meehelpen om de guerrillastrijders die in het zuiden van de Preanger doorvochten, te bevoorraden. Wapens, munitie, medicijnen, benzine en conserven waren welkom. Met hulp van ander Scoutingvrienden kon ik direct aan de slag. De vijftienjarige Nederlands-Indische Herfi Bouman beschrijft: 'We moesten guerrilla's die hoog in de bergen zaten van allerlei etenswaren, wapens en munitie voorzien. Ook moest ik mensen met duistere praktijken bespioneren en 's nachts op de uitkijk staan. Dan droeg ik in een KNIL-rugzakje een deken tegen de kou.'*

De scouts werden bijeengebracht op een plantage in de bergen van de Preanger vlakbij Bandung. Ze werden daar geoefend door Indisch-Nederlandse, Ambonense, Menadonese

en Timorese ex-Knil-militairen. Er werden schietoefeningen gehouden die in de wijde omtrek te horen waren.

Op 27 augustus deed de Kempeitai (Japanse militaire politie) een inval in de woning van Van der Vorst in Tjoemboeloet, ten noorden van Bandung. Van der Vorst werd gearresteerd en met hem ongeveer honderdzestig jongeren, van wie een deel na hun vlucht gegrepen werd. Max Schilling wist te vluchten in de richting van het Dago-theehuisje. Hij werd uiteindelijk gepakt en op 28 augustus geëxecuteerd.

De opgepakte jongeren werden, na enige tijd in de Soekamiskin-gevangenis opgesloten te zijn geweest, naar burgerinternerskampen, onder andere in Tjimahi, overgebracht. Veel Scoutingvrienden in de verzetsorganisatie overleefden de oorlog niet.

Kapitein de Lange werd midden augustus 1942 gearresteerd. Verscheidene arrestanten bezweken in de periode waarin hun verhoren werden afgenomen, aan anderen werd of de doodstraf of werden lange vrijheidsstraffen opgelegd. Hopman van der Vorst, Kapitein de Lange en John Douglas werden op 10 april 1943 ter dood veroordeeld. Op 12 april 1943 nam een kleine groene auto de terdoodveroordeelden mee naar een kerkhofje bij Antjol bij Batavia. Zij moesten hun eigen graf graven (één graf voor hun drieën) en moesten daarna daarvoor knielen met hun handen gebonden en geblinddoekt. Op een teken van de commandant werden zij onthoofd. Hun lijken werden het graf in geschopt. De soldaten vulden het graf toen op. Van der Vorst is later herbegraven in een verzamelgraf op het Nederlands ereveld Ancol te Jakarta.

Gerard Schouten, een van de scouts die verzetsstrijder was, schrijft na de oorlog: *Er volgden spannende maanden, waaraan door mijn internering abrupt een eind kwam. Helaas hebben vele ander padvindervrienden in de verzetsorganisatie van Van der Vorst minder gelukt gehad dan ik. Kempetai, martelingen, Sukamiskin of in het gunstigste geval Bantjeu. 'Mijn plicht te doen tegenover mijn land.' Het stond, of staat nog, in de padvinderswet, Helaas heeft deze verplichting, die te serieus werd opgevat verschrikkelijke gevolgen gehad. Van der Vorst was één van de velen die deze padvindersdaad met zijn leven heeft moeten bekopen.*

Hij kreeg postuum het Oorlogsherinneringskruis met gespen.

In de verzetswijk in Almere dragen de straten de namen van Nederlandse verzetsstrijders in Nederland én Nederlands-Indië. Hier is ook de Java Legioenstraat te vinden, genoemd naar de verzetsgroep van jeugdige Nederlandse en Indisch-Nederlandse padvinders (W.O.II).

Meer informatie

[Algemeen Handelsblad » 16 aug 1906 - Art. 75 | Delpher](#)

[De Amsterdammer » 04 jul 1916 - Art. 11 | Delpher](#)

[De Amstelbode » 05 jan 1918 - Art. 26 | Delpher](#)

[De Amstelbode » 14 feb 1919 - Art. 25 | Delpher](#)

[De Gooi- en Eemlander : nieuws- en advertentieblad » 18 jan 1934 - Art. 70 | Delpher](#)

[Eduard Hendrik Antonius Maria van der Vorst \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)
[Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog. Deel 11b. Eerste helft.](#)
[Nederlands-Indië II \(knav.nl\)](#)
[Verzetsmuseum | Persoonlijke verhalen](#)
[De Nederlandse Krijgsmacht - Lange, Reinder Gebbienus de](#)
[Verzet – Verzetsmuseum](#)
[Pelita Nieuws nr.5 oktober 2020.pdf](#)
[Moesson | 15 oktober 1994 | pagina 31 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)
[Oost-Indië - Suppletiefolio's | Nationaal Archief](#)
[Waakt; orgaan der Padvinders Vereeniging Nederland, jrg 4, 1937, no. 5, 1937 » 1937-05 -](#)
[Pag. 11 | Delpher](#)
[Oudbruin 3.0 | Groep | Die Gooische Treckers](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.